

Mál nr. 275/2015
M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar hundeiganda.

Líkamstjón af völdum hunds 23. september 2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið 13. júlí 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 23. júlí 2015 ásamt tölvupósti starfsmanns V dags. 10. janúar 2014, reglum um hundahald í Garðabæ, Hafnarfirði og Kópavogi og vátryggingarskírteini.
3. Beiðni nefndarinnar til V um frekari gögn með tölvupósti dags. 11. ágúst 2015.
4. Tölvupóstur V dags. 11. ágúst 2015 ásamt tjónstilkynningum dags. 22. nóvember 2013 og 29. nóvember 2013 og yfirliti yfir tjónagreiðslur.

Málsatvik.

Í málinu liggur fyrir að M var vátryggð með ábyrgðartryggingu hjá V í gegnum sveitarfélag það sem veitti henni leyfi til hundahalds. Gildissvið ábyrgðartryggingin tekur til skaðabótaábyrgðar sem M sem hundeiganda. Þann 22. nóvember 2013 tilkynnti einstaklingur um að hún hefði hlotið líkamstjón þegar hundur M hefði stökkið á hana fyrir utan heimili M. Í gögnum málsins er ágreiningslaust að hundurinn hafi verið bundinn en að eigandi hans hafi ekki verið viðstaddur þegar atvikið átti sér stað, né heldur hafði eigandinn falið öðrum að hafa eftirlit með hundinum. Í tölvupósti V til M dags. 10. janúar 2014 kemur fram sú afstaða V að skaðabótaábyrgð hafi stofnast af hennar hálfu vegna umrædds líkamstjóns og byggði V á því að M hefði vanrækt skyldur sínar varðandi eftirlit með hundi sínum, sbr. ákvæði 9. og 10. gr. samþykktu um hundahald í því sveitarfélagi sem hún bjó í. Þann 18. júní 2015 voru greiddar bætur til tjónþola vegna umrædds atviks og í kjölfarið fór V þess á leit við M að hún greiddi sjálfsábyrgð skv. vátryggingarsamningi ábyrgðartryggingarinnar. Nefndin fór við meðferð málsins fram á að fá gögn V um tjónsatvikið og yfirlit yfir greiðslur vegna afgreiðslu málsins hjá V.

M telur að ósannað sé hvenær tjón hafi átt sér stað þar sem misvísandi upplýsingar séu í gögnum málsins um dagsetningu hins meinta tjónsatviks. Einnig vísar M til þess að framburður tjónþola um atvik sé misvísandi um aðdraganda tjónsins. Þessu til viðbótar telur M sig ekki hafa fengið nægilegar upplýsingar um tjónið sem greitt hafi verið úr ábyrgðartryggingunni hjá V.

V vísar til þess að við mat á skaðabótaskyldu M og þar af leiðandi greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu sem hún naut verði að líta til þess að hundur M hafi verið eftirlitslaus fyrir utan hús án frekara eftirlits þegar tjón átti sér stað. V telur að M hafi ekki sannað staðhæfingar um að saga tjónþola sé misvísandi hvað varðar dagsetningu eða atvik og lýsir því yfir að þær bætur sem greiddar hafi verið hafi verið í samræmi við skaðabótalög nr. 50/1993. Ekki verði heldur litið svo á að V hafi vanrækt upplýsingaskyldu sína gagnvart M en M hafi fengið upplýsingar um afstöðu V og skyldur hennar skv. vátryggingarsamningi, m.a. um greiðslu eigin áhættu, með tölvupósti í janúar 2014.

Álit.

Ágreiningur í málinu verður ekki skilinn öðruvísi en að M telji að ekki hafi komið fram nægilega skýr gögn um skaðabótaskyldu hennar sem hundaeiganda, en sú skaðabótaskylda er forsenda greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu V. Þegar litið er til þeirra gagna sem liggja fyrir hjá nefndinni verður ekki séð annað en að sannað sé að hundur M hafi valdið líkamstjóni þann 23. september 2013, eins og tjónþoli lýsir í tjónstilkynningu til V. Við mat á því hvort M, sem eigandi hundsins, hafi vanrækt skyldur sínar verður að líta til þeirra skyldna sem á henni hvíldu skv. reglum um hundahald í því sveitarfélagi sem veitti M leyfi til slíks. Í 9. gr. reglna um hundahald í Garðabæ, Hafnarfirði og Kópavogi sem birtar voru í B-deild Stjórnartíðinda nr.

154/2000 kemur fram að óheimilt sé að hafa hund tjóðraðan án eftirlits ábyrgs aðila. Í 10. gr. reglnanna kemur auk þess fram að hundeiganda eða umráðamanni sé skylt að sjá til þess að hundur hans valdi ekki hættu eða óþægindum. M hefur ekki lýst atvikum þannig að hún hafi haft eftirlit með tjóðruðum hundi sínum í greint sinn eins og henni var skylt að gera skv. 9. gr. áðurnefndra reglna. Verður því ekki annað séð en að M hafi sýnt gáleysi við vörslur hundsins og ekki hafa komið fram sönnunargögn um annað en að orsakatengsl séu milli þess og líkamstjóns tjónþola sem fékk greiddar bætur úr ábyrgðartryggingu hjá V. Ekki verður heldur litið svo á að M hafi sýnt fram á að bótagreiðslur til tjónþola hafi verið óeðlilegar m.t.t. skaðabótalaga nr. 50/1993. Telst V því hafa með réttu greitt bætur úr ábyrgðartryggingu sem M naut og við það vaknar ákvæði vátryggingarsamnings um greiðslu svokallaðrar eigin áhættu M sem V er þannig heimilt að innheimta.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu M hjá V.

Reykjavík 25. ágúst 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.